

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Erhard Jakobsen: hvem er det, der på forhånd har udnævnt dem, der har hus eller bil, til at være synde-bukke eller betalere som en del af en skatte-reform?

Det forargelige i hele den kampagne, CD af mangel på loyalitet over for dem, man er i regering sammen med, af mangel på loyalitet over for dem, man forhandler skattereform med, har kørt de sidste uger om ejendomsbeskatningen, er, at man prøver at anvise løsninger på et problem, der ikke eksisterer, og som regeringen ved sin egen skatteminister har påvist ikke eksisterer.

Der er ikke i det, der hidtil har været for-handlet, der er ikke i de intentioner, der ligger hos de partier, der forhandler, et ønske om, at det specielt er de mennesker, der ejer deres egen bolig, der skal betale skattereformen. De 18.000, hr. Erhard Jakobsen taler om – her er det vigtigt at holde sig kendsgeringerne klart – er fortrinsvis mennesker, hvis indkomster er så høje, at de adskiller sig klart fra det store flertal af befolkningen, og hvis rentefradrag er så høje, at de på ingen måde kan henføres til alene det forhold, at de har anskaffet sig en bolig. Der er tale om mennesker, der i meget vidt omfang har engageret sig i alle former for skattetænkning og af den grund har skaffet sig store rentefradrag. Det er vel det mindste, man må forlange, hr. Erhard Jakobsen, ved en skattereform, at disse mennesker kommer til at yde et ekstra bidrag til samfundshusholdningen. Det er vel det mindste, man må forlange.

Jeg vil i øvrigt sige om ejendomsskatterne – der har jo været en debat i går, og der har været dele af en debat i dag om det – at det forargelige efter vores mening er, at der én gang er foretaget en udhandling om det spørgsmål med indenrigsministeren, mellem socialdemokraterne og de radikale og regeringen. Vi ønsker ikke at fortsætte drøftelserne om indkomstskattereformen, før det forlig, vi én gang har lavet om ejendomsbeskatningen og om, hvordan det videre skal håndteres, er blevet overholdt af regeringen.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan ikke helt nære mig for at sige bl.a. til det, hr. Erhard Jakobsen sagde: det er ikke altid det, der støjer mest, der betyder mest. Men det er mere et drilleri.

En skattereform er det vanskeligste af alle politiske spørgsmål; sådan har det altid været. Det er så nemt, når man skal lave en skattereform, der har en dyb indvirkning på familiernes økonomi, at appellere snart til den ene, snart til den anden særlige interesse. En skattereform kan ikke lade sig gøre, kan ikke politisk gennemføres, hvis ikke de partier, der forhandler skattereformen, lægger bånd på sig i appellen til særlige interesser.

Vi er egentlig i stilfærdighed nået ganske langt i de skatteforhandlinger. Jeg tror også, man kan nå til vejs ende, det burde kunne lade sig gøre, men det er ikke gavnligt, hvis diskussionen udfolder sig i fuld offentlighed. Det stiller meget store krav til politiske partier at gennemføre en skattereform. Det stiller krav til os, det stiller krav til socialdemokratiet, det stiller også krav til regeringen og til regeringspartierne om at holde indre fodslag og krav om, at man ikke stiller urimelige og ubegrundede krav, som man ved de andre partier ikke kan acceptere.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Som hr. Lykketoft sagde, skal der ikke herske nogen tvivl om, at socialdemokratiet ikke deltager i noget felttog eller nogen hævnaktion mod ejere af egen bolig i forbindelse med en skattereform. Tværtimod har det været et særkende for Danmark under socialdemokratiske regeringer, at i titusindvis af familier har fået mulighed for at bo i deres eget hus eller deres egen bolig. Ingen af de tal – det påviste hr. Lykketoft også før – skatteministeren har præsenteret forhandlerne for undervejs, har vist, at parcelhusejerne udsættes for nogen særlig byrde i forbindelse med de omlægninger, vi drøfter i øjeblikket.

Derfor opfatter vi det naturligt som helt usagligt, at vi nu skulle til at kompensere de husejere, der får lettelser som følge af skatteomlægningen, gennem nedsættelse af enten ejendomsskatterne eller lejeværdien. De penge, der skal bruges til det, kommer jo ikke ud af den blå luft. De skal hentes ind på andre områder. De skal i givet fald hentes ind gennem nye sociale nedskæringer eller skat-